

Arrest

nr. 165 951 van 15 april 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 20 januari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 december 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 februari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 maart 2016.

Gelet op de beschikking van 22 maart 2016 waarbij de beschikking van 25 februari 2016 wordt ingetrokken.

Gelet op de beschikking van 29 maart 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 13 april 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat G. KLAPWIJK, die loco advocaat S. GAZZAZ verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Irakese nationaliteit te hebben en een soennitische moslim te zijn. U was woonachtig in de wijk Al-Hurriya te Bagdad.

U verliet u woning in de Al-Hurriyah wijk te Bagdad in 2006 samen met u ouders ten gevolge van het sektarisch geweld tussen soennieten en sjiïeten. U verhuisde vervolgens naar de soennitische wijk Al-

Jami'a waar ook uw tante Amal Khudhair Jassim verbleef. U huurde een woning in Al-Jami'a en uw oorspronkelijke woning in Al-Hurriyah werd ingenomen door een sjiiitische familie.

In april 2015 keerde u met uw ouders terug naar de oorspronkelijke woonst in Al-Hurriyah. U keerde terug omdat in de wijk Al-Jami'a het leger u bedreigde met arrestatie, maar ook omdat soennitische extremisten u een islamitische levenswijze probeerden op te leggen, terwijl u alcohol dronk en graag naar muziek luisterde. Daarnaast verklaarde u dat de situatie in Al-Hurriyah verbeterd was aangezien er al verschillende soennitische families alsook uw ooms waren teruggekeerd. Voor u terugkeerde naar de wijk Al-Jami'a trok u vader in maart 2015 naar de rechtbank om zijn eigendomsrecht van de oorspronkelijke woning te laten gelden. Hierop verliet de sjiiitische familie, die uw woning had ingenomen sinds u en uw ouders naar al-Jamia'a vertrokken waren, uw ouderlijke woning.

Op 3 juni 2015 kreeg u op weg terug van de haven in Umm Qasr een telefoon van u tante. Ze vertelde u dat u niet terug naar huis kon komen omdat er een explosie was geweest bij u thuis. Ze zei dat u naar haar huis in Al-Jami'a moest gaan. Uw vader overleed ter plekke en werd samen met u moeder, die in kritieke toestand verkeerde, naar het ziekenhuis in Yarmuk gebracht. De dag van de aanslag diende u tante nog een klacht in bij de politie maar die gaf hier geen gevolg aan. Een dag later ging u naar het ziekenhuis in Yarmuk en zag u dat uw moeder in levensgevaar verkeerde. U moeder vroeg u om Irak te verlaten en zei dat ze later zou volgen.

Op 5 juni 2015 verliet u Irak op legale wijze via de luchthaven van Bagdad en reisde u met het vliegtuig naar Turkije. U vertrok vanuit Turkije en bereikte Griekenland op illegale wijze met de boot op 6 juni 2015. U zette u reis verder vanuit Griekenland op 20 juni 2015 en reisde onder meer door Macedonië en Servië om op 23 juli 2015 aan te komen in België. U diende uw asielaanvraag in België in op 24 juli 2015.

Op 5 november 2015 kwam u moeder te overlijden in het Yarmuk ziekenhuis te Bagdad.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, nationaliteitsbewijs, bewonerskaart en de overlijdensakte van uw vader en moeder.

B. Motivering

U vreest dat u bij terugkeer naar Irak zult worden gearresteerd of gedood. In de soennitische Al-Jami'a wijk, waar u van 2006 tot maart 2015 zou hebben gewoond, zou u kunnen worden gevisieerd door soennitische hardliners omwille van uw niet-islamitische levensstijl. U vreest dat u in al-Jami'a ook het slachtoffer zou kunnen worden van een willekeurige arrestatie door het Iraakse leger. In de Al-Hurriyah wijk, waar voor 2006 en vanaf maart 2015 zou hebben gewoond zou u worden gevisieerd door sjiiitische milities in het kader van sektarisch geweld.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève en/of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Het Commissariaat-generaal (CGVS) meent immers dat uw asielaanvraag niet geloofwaardig is.

Vooreerst zijn de redenen die u aangeeft voor uw vertrek uit de wijk Al-Jami'a niet geloofwaardig. U gaf in het gehoor bij het CGVS aan dat u de Al-Jami'a wijk verliet omdat u angst had om gearresteerd te worden door het leger (CGVS, pg. 7, 13, 14 & 15). Daarnaast vreesde u er ook vermoord te worden door soennitische extremisten omwille van uw levensstijl (CGVS, pg. 13, 14 & 15). Op het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vermeldde u echter niets over de problemen in Al-Jami'a. U verwees alleen naar de verbeterde situatie in de Al-Hurriyah wijk als reden voor uw vertrek uit Al-Jami'a. Toen u werd geconfronteerd met het feit dat u niets had vermeld bij DVZ over de problemen in Al-Jami'a gaf u als reden aan dat het interview te kort was (CGVS, pg. 18). Deze uitleg is niet afdoende. Uit uw verklaringen bij het CGVS blijkt immers dat de vrees die u beweerde te koesteren en die de directe aanleiding voor uw vertrek vanuit Al-Jamia naar Al-Hurriyah zou zijn geweest ernstig en acuut was. Aangezien het gaat om een vrees voor arrestatie door het Iraakse leger en een vrees om vermoord te worden door soennitische extremisten omwille van uw beweerde levensstijl, mag er van u rederlijkwijs verwacht worden dat u dergelijke belangrijk elementen spontaan op het interview bij DVZ zou hebben vermeld, quod non. Deze flagrante omissie in uw verklaringen doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielaanvraag.

Voorts maakte u uw terugkeer naar de Al-Hurriyah wijk weinig aannemelijk. In de context van sektarische spanningen in Bagdad lijkt überhaupt al weinig aannemelijk dat een soennitische familie terugkeert naar een door beruchte sjiiitische milities gecontroleerde wijk, zonder dat hier een dringende of dwingende reden voor zou zijn. (Er dient hierbij te worden herhaald dat uw verklaringen over de reden van uw vertrek uit al-Jami'a niet geloofwaardig blijken te zijn). Dit geldt nog sterker in uw geval aangezien u beweerde dat uw vader eerst een procedure voor een rechtbank moest voeren om een sjiiitische familie uit uw woning in Al-Hurriyah te zetten (een bewering die overigens niet gestaafd wordt met enig bewijs, zoals een vonnis van de rechtbank die zou aantonen dat uw vader wel degelijk een

dergelijke procedure inleidde). Een uitzetting zou immers kwaad bloed kunnen zetten in een door sjiieten gedomineerde wijk. Daarnaast blijken uw verklaringen over de reden van uw terugkeer naar de Al-Hurriyah wijk niet in overeenstemming met objectieve informatie over de situatie in deze wijk. Zo gaf u aan dat de situatie in Al-Hurriyah verbeterd was en dat er soennitische families terugkeerden (CGVS, pg. 16). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er van een verbetering van de situatie in deze wijk weinig sprake lijkt te zijn. De sjiitische milities zijn nog steeds openlijk aanwezig in de Al-Hurriyah wijk en versterkten zelfs hun aanwezigheid na de opkomst van IS (Landinfo, pg. 7 & Finnish Migration Service, pg. 3 & 23). Er is ook sprake van illegale check-points in de Al-Hurriyah wijk die het leven voor soennieten moeilijker maken omdat ze zwaarder gecontroleerd worden dan sjiieten (Finnish Migration Service, pg. 16). Daarenboven woedt er een conflict tussen twee sterke sjiitische milities - Asa'ib Ahl al-Haq en de "peace brigades" - in de Al-Hurriyah wijk (Landinfo, pg. 7 & Finnish Migration Service, pg. 26). Ook uw andere beweerde reden voor uw terugkeer naar Al-Hurriyah, de mogelijkheid tot een vrijere, minder strikt religieuze levenswijze, wordt tegengesproken door informatie waar het CGVS over beschikt (CGVS, pg. 15). Uit die informatie blijkt dat de sjiitische milities zich gedragen als moraalridders. Hierbij maken ze zich onder meer schuldig aan het overvallen van drankwinkels en het vermoorden van de uitbaters van drankwinkels (Finnish Migration Service, pg. 3).

De geloofwaardigheid van uw asielaanvraag wordt verder ondermijnd door de vage en weinig consistente verklaringen die u aflegde over de bedreigingen aan het adres van uw vader. Vooreerst verklaarde u tijdens het interview op het CGVS dat uw vader een bedreiging had gekregen maar dat hij u hier niets over verteld had (CGVS, pg. 12). Dit lijkt weinig aannemelijk gezien u verklaarde dat uw vader normaal heel begaan was met uw veiligheid. Zo zou uw vader u enkele keren voor korte periodes naar het buitenland hebben gestuurd toen hij de situatie niet veilig voor u achtte (CGVS, pg. 6). In dit opzicht lijkt het weinig aannemelijk dat uw vader u niet zou hebben ingelicht over de concrete bedreigingen die hij zou hebben ontvangen na jullie beweerde terugkeer naar Al-Hurriyah. Verder legde u vage weinig consistente verklaringen af over wie er verantwoordelijk zou zijn geweest voor de bedreigingen. Eerst verklaarde u dat het om bedreigingen van mensen uit dezelfde buurt ging, mensen die vroeger in uw huis hadden gewoond (CGVS, pg. 12). Enige tijd later verklaarde u dat het bedreigingen van sjiitische milities waren (CGVS, pg. 17). Toen u geconfronteerd werd met uw eerdere uitspraak, dat de bedreigingen van de vroegere bewoners van uw huis in Al-Hurriyah kwamen, verklaarde u dat uw vader niet bedreigd werd door de vroegere bewoners maar door sjiitische milities (CGVS, pg. 17). U verklaarde tevens dat het om drie milities ging die uw familie bedreigden: het Mehdi leger, Asa'ib Ahl al-Haq en de Badr troepen. Volgens de informatie waarover het CGVS beschikt zouden echter enkel de eerste twee milities, namelijk het Mehdi leger en Asa'ib Ahl al-Haq, aanwezig zijn in de Al-Hurriyah wijk (Finnish Migration Service, pg. 26). Dergelijke vage verklaringen over de identiteit van uw vervolgers zijn weinig overtuigend. Er kan redelijkerwijze verwacht worden dat u - gezien het belang van de bedreigingen gericht aan uw familie en de gevolgen hiervan - beter op de hoogte bent van de identiteit van de mensen die uw vader bedreigden.

Het Commissariaat-generaal meent dat er in het licht van bovenstaande vaststellingen ook getwijfeld kan worden aan uw verhaal over de bomaanslag op uw woning in de Al-Hurriyah wijk en het overlijden van uw ouders. Gezien uw verklaringen over de redenen voor uw beweerde vertrek uit de Al-Jamia wijk en de redenen voor uw beweerde terugkeer naar de Al-Hurriyah wijk niet geloofwaardig zijn, kan er ook geen geloof worden gehecht aan uw bewering dat u en uw ouders in maart 2015 naar Al-Hurriyah terugkeerden en dat uw ouders daar zouden zijn overleden bij een gerichte bomaanslag. Ook uw vage en inconsistente verklaringen over de identiteit van de mensen die uw vader bedreigden doen afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaringen terzake.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw identiteitskaart, uw nationaliteitsbewijs en uw bewonerskaart bevestigen enkel uw identiteit, die indeze beslissing niet wordt betwist. Deze stukken, die uitgereikt zijn door de bevoegde instanties in de Al-Hurriyah wijk in Bagdad, kunnen echter niet gezien worden als een bewijs van uw bewering dat u in maart 2015 naar uw ouderlijke woning in Al-Hurriyah zou zijn teruggekeerd. U verklaarde immers zelf dat u na uw verhuis in 2006 uw officiële woonplaats nooit hebt veranderd en dat u ook tijdens uw verblijf in Al-Jami'a officiële documenten in Al-Hurriyah aanvroeg. Daarnaast legde u ook de overlijdensaktes van uw vader en moeder voor. Dit document heeft onvoldoende bewijskracht voor de aanslag op uw ouders. Documenten kunnen enkel een ondersteunende bewijswaarde hebben indien ze gepaard gaan met geloofwaardige verklaringen, wat in deze niet het geval is. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt dat er een hoge mate van corruptie bestaat in Irak met betrekking tot het verkrijgen van documenten, wat de bewijswaarde van deze stukken verder relativeert.

Bijgevolg maakt u geenszins aannemelijk dat in uw hoofde een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden genomen of dat u bij een eventuele

terugkeer naar uw land van oorsprong een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming zou lopen. U beroept zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming immers op dezelfde elementen als deze van uw asielrelaas. Gelet op de ongeloofwaardigheid ervan, kan u bijgevolg evenmin de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden toegekend.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 6 oktober 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden goed coördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden geen gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het

aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad met meer dan 7 miljoen inwoners verspreid over een geschatte oppervlakte van 4555 km². De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal de stad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd. Bovendien is er ook vanuit België sprake van een relatief hoog aantal asielzoekers die bij Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) de repatriëring naar Bagdad aanvragen, wat als een aanwijzing kan beschouwd worden dat de situatie in Bagdad er niet van die aard is dat er voor elke persoon afkomstig uit de hoofdstad een reëel risico bestaat slachtoffer te zijn van willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoeker puurt zijn enig middel uit de:

- Schending van artikel 1, A van het verdrag van Genève inzake het statuut van vluchtelingen;
- Schending van artikel 3 gemeen van de Verdragen van Geneve, d.d. 12 augustus 1949;
- Schending van de artikelen 48, 48/2, 48/3, 48/4, §2 en 48/5 en 48/6 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (" Vreemdelingenwet ");
- Schending van artikelen 4 en 26 van het Koninklijk Besluit van 22 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen ;
- Schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet inzake de motiveringsplicht ;
- Schending van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motiveringen van bestuurshandelingen
- Schending van de algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur, redelijkheid en zorgvuldigheid ;
- Schending van het algemeen beginsel van voorzichtigheid ;
- Schending van het redelijkheidbeginsel en zorgvuldigheidbeginsel ;
- Schending van artikelen 3, 5, 7, 9, 10, 11 en 14 van het Europees verdrag voor de Rechten van de Mens ;
- Schending van artikel 7 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie."

2.1.2. In hoofddeorde vraag verzoeker om aan hem de vluchtelingenstatus toe te kennen. Hij citeert artikel 4 van het voormelde KB van 22 juli 2003 (PR CGVS) en geeft een algemene uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van asielaanvragen.

Verzoeker betoogt:

*“Overwegende dat de verklaringen van verzoekster zowel gedurende het gehoor bij DVZ als gedurende het gehoor op het GVS, onveranderlijk zijn en telkens spontaan gegeven werden;
Dat geen enkel element, noch in de bestreden beslissing, noch in het administratief dossier, verzoeksters goede trouw van verzoekster in vraag kan stellen;
Dat ten gevolge, de feiten zoals verklaart door verzoekster als plausibel en vastgesteld beschouwd moeten worden;
Dat het voordeel van de twijfel aan verzoekster toegekend moet worden;”*

Verzoeker verwijst voorts naar artikel 48/3 van de voormelde wet van 15 december 1980 (vreemdelingenwet) en doet gelden:

“Dat er in huidig beroep zal bewezen worden dat de situatie in Albanië ernstig en onvoldoende verzekerd is;

Dat bovendien tegenpartij exact dezelfde motieven inroept in de bestreden beslissing als de degene die ze inroept in de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming status ten aanzien van de echtgenoot van verzoekster;

Dat verzoekster en haar echtgenoot geen enkele tegenstrijdige verklaringen doen en dat, ten gevolge, geloof gehecht moet worden aan hun verklaringen;”

Omtrent de omissie die hem verweten wordt, voert verzoeker aan:

“Dat het onbetwistbaar is dat het interview op DVR uiterst beperkt is;

Dat kandidaten vluchtelingen onmiddellijk op de hoogte worden gezet dat hun motieven van asiel uitgebreid zullen worden ondervraagd op het CGVS;

Dat het dan ook niet verwonderd is dat kandidaten-vluchtelingen, die een uiterst kwetsbare profiel hebben zoals, o.a. de UNHCR het herhaaldelijk beweert, soms niet alle elementen van hun asielrelaas meedelen bij DVZ;

Dat het gehoor op het CGRA juist bestaat om al die asielmotieven na te gaan;

Dat verwerende partij dan ook niet toegelaten is om de ongeloofwaardigheid van het asielreaal van verzoeker als ongeloofwaardig te beschouwen wegens een element dat verzoeker gedurende het gehoor op het GCVS heeft verklaard;

Dat het tegengestelde te beweren van kwade trouw is, en de werkelijkheid in de welke de asielzoekers zich bevinden gedurende het indienen van hun asielaanvraag, verduisterd;

Dat bovendien, verzoeker op DVZ verklaart heeft dat hij sinds 2006 en Aljami'a wijk leefde en dat de familie besloot naar El Huriyeh terug te keren omdat ze dachten (hoopten) dat de situatie daar verbeterd was; (wij onderlijnen)

Dat verzoeker de voornaamste reden van zijn asielaanvraag heeft meegedeeld aan DVZ, nl. het vermoeden van zijn ouders;

Dat verzoeker niet heeft verborgen te hebben geleefd in Aljami'a wijk en daarna weer verhuisd te hebben;

Dat uit de korte verklaringen op DVZ, het duidelijk is dat de familie op een bepaald moment naar Aljamni'a is verhuisd en daarna weer terug gegaan is naar hun oorspronkelijke wijk;

Dat er dus geen sprake is van verborgen verklaringen, noch van gebrekkige verklaringen;

Dat verzoeker zich heeft beperkt tot het essentieel element – volgens hem – die aanleiding heeft gegeven aan zijn vlucht uit Irak;

Dat in geen geval verwerende partij, op basis van deze enig element kan beweerende dat “Deze flagrante omissie in uw verklaringen doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas”;

Dat zulke conclusie de redelijkheidsbeginsel, de zorgvuldigheidsbeginsel en de proportionaliteitsbeginsel schendt;

Dat dit dan ook een schending vormt van haar formele motiveringsplicht;”

Wat betreft zijn verklaringen over zijn terugkeer naar de wijk Al-Hurriyah, stelt verzoeker:

“Dat ter staving van haar bewering, verwerende partij verwijst naar “Landinfo, pg. 7 é& Finnish Migration Service, p. 3 é 23);

Dat verzoeker die documenten heeft gelezen maar nergens kan terugvinden in welke maten de verklaringen van verzoeker tegenstrijdig zouden zijn met de gegeven bronnen;

Dat de informatie aan de welke tegenpartij zich refereert een algemene “background” is van de situatie in Bagdad;

Dat zowel Al Jami'a als Al-Hurriyah zich in de district van Bagdad bevinden;

Dat bovendien, de beslissing van verhuizen, de beslissing van verzoekers ouders was;

Dat deze beslissing aan verzoeker niet kan verwijten worden;

Dat hij samen met zijn gezin leefde, en deze dan ook eender waar in Irak en/of Bagdad

volgede, zoals elk andere gewone gezin;”

Vervolgens wijst verzoeker erop dat hij informatie kon geven over zowel Al-Hurriyah als Al-Jami'a. Dit toont aan dat hij er verbleven heeft. De beweringen van verweerder met betrekking tot de strijdigheid van verzoekers verklaringen met informatiebronnen zijn louter subjectief en worden niet-gestaafd.

Waar hem inconsistente verklaringen worden verweten aangaande de bedreigingen ten aanzien van zijn vader, voert verzoeker aan:

“Dat verzoeker heeft verklaart dat zijn vader politieagent was onder de regime van Saddam H.;

Dat dit niet in vraag wordt gesteld door verwerende partij;

Dat verzoeker duidelijk heeft verklaart dat in de periode voor hun vertrek van Al-Hurriyah het sektarisch geweld weer toenam;

Dat zijn vader daarover zwijgend was, maar dat zijn moeder hem duidelijk heeft laten weten dat ze moesten verhuizen;

Dat verzoeker meerdere keren zegt dat zijn ouders probeerden hem tegen de geweldsituatie te beschermen door, o.a. hem naar het buitenland voor beperkte periode te sturen (gehoorverslag p. 6);

Dat dit duidelijk aanduidt dat zijn ouders, waaronder zijn vader, hem buiten de problemen wouden zetten en dus, in alle logisch, niet spontaan over de gevaren en bedreiging die hij onderging, vertelde;”

Verzoeker citeert verder uit zijn gezegden bij het CGVS. Volgens hem zijn deze nauwkeurig en niet in strijd met de voorhanden zijnde informatie. Verzoeker gaat verder:

“Dat verzoeker heeft uitgelegd hoe hij het vermoeden van zijn vader te weten is gekomen;

Dat daar niets tegenstrijdig is;

Dat verzoeker duidelijk heeft verklaard dat de aanslag thuis plaats vond waar zijn ouders aanwezig was;

Dat verzoeker heeft kunnen schetsen waar en hoe de explosie plaats vond;

Dat verzoeker zijn vermoeden over de auteurs van de aanslagen heeft meegedeeld maar dat hij dat, in elke geval niet 100% kan beweren aangezien er geen onderzoek plaats vond (gehoorverslag p. 11 – 12);

Dat nochtans is de tante van verzoeker naar de politiekantoor gegaan om een klacht in te dienen naar de moord van verzoekers vader;

Dat er aan haar werd gezegd “we kunne geen onderzoek voeren, en zijn dagelijks duizenden aanslagen”;

Dit komt overeen met de informatie in het administratief dossier.

Verzoeker verwijst andermaal naar zijn eerdere verklaringen en doet gelden:

“Dat vervolgens , verwerende partij meerdere korten vragen stelt m.d.t zijn vader (gehoorverslag p. 16 – 17);

Dat op elke vraag m.b.t. de bedreigingen die zijn vader heeft ondergaan, verzoeker nauwkeurig geantwoord (gehoorverslag p. 16 – 17);

Dat verzoeker dan ook ten zwaarste de bewering volgens de welke zijn verklaringen hieromtrent inconsistent of vaag zijn;

Dat dit een louter subjectief bewering is van tegenpartij die absoluut niet overeenkomt met de verklaringen van verzoeker zoals vermeld in het gehoorverslag;

Dat het tegengestelde te beweren een akte van kwade trouw is;”

Inzake het overlijden van zijn ouders, voert verzoeker aan:

“Dat ze geen geloof hecht aan de aanslag wegens haar – louter subjectieve – in vraag stelling van de redenen voor dewelke het gezin van Al Jamia wijk ios vertrokken;

Dat verzoeker een overlijdensakte neerlegt ter staving van zijn beweringen;

Dat de dood van zijn vader dan ook moeilijk betwistbaar is;

Dat de informatie door verwerende partij gegeven, bevestigt dat de aanslagen in Irak vaak de vorm van bomaanslagen neemt;

Dat verwerende partij de verklaringen van verzoeker in vraag stelt op een uiterst subjectieve wijze, alhoewel deze verklaringen overeenstemmen met de rapporten dat zij zelf toevoegd aan de bestreden beslissing;

Dat het dan ook tegenstrijdig is te verklaren dat :

- De sektarische problemen

- De onmogelijkheid van de Iraakse staat zijn staatsburger te beschermen of het onwil van de autoriteiten, deze te beschermen,

- De willekeurige bomaanslagen,

Ongeloofwaardig zijn, alhoewel al deze feiten bevestigd zijn in het administratief dossier;”

Vervolgens herhaalt verzoeker nog enkele van de reeds eerder aangehaalde theoretische beschouwingen en argumenten.

2.1.3. In ondergeschikte orde, vraagt verzoeker om de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

Hij vangt zijn betoog aan met een algemene uiteenzetting omtrent het bepaalde in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet en omtrent de inhoud van de motiveringsplicht vervat in artikelen 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en in de voormelde wet van 29 juli 1991.

Verder wijst verzoeker op de inhoud van artikelen 3, 5, 9, 10, 11 en 14 van het EVRM en stelt hij:

“Overwegende dat er een duidelijk aanwijzing is dat verzoeker reëel risico loopt tot ernstige schade en/of vervolgingen in zijn land van herkomst, en dit voornamelijk omwille de aanwezigheid van verscheiden militias, o.a. het IS tegen de welke zowel de Irakese staat als de Internationale coalitie machteloos blijven ;

Dat de bestreden beslissing hiermee absoluut geen rekening heeft gehouden ;”

Verzoeker betoogt dat noch de UNHCR position on returns to Iraq van oktober 2014, noch de COI Focus waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen opgenomen is in het administratief dossier. Hij stelt:

“Dat dit zeker en vast een schending is van de fundamentele rechten van verzoeker is, waaronder het recht tot een eerlijk proces zoals erkent in artikel 13 EVRM;

Dat ten gevolge, de bestreden beslissing gemotiveerd is op feitelijke informatie die aan verzoeker niet doorgegeven werd;

Dat dit in een schending van haar motiveringsplicht inhoudt;

Dat, ten gevolge, de bestreden beslissing vernietigd moet worden;”

Verzoeker stelt dat het conflict in Irak, waaronder Bagdad, beschouwd moet worden als een gewapend conflict. Hij geeft een uiteenzetting omtrent het begrip ‘gewapend conflict’ en vervolgt:

“In casu, stelt verweerder niet in vraag het bestaan van een intern gewapend conflict in Bagdad.

De Commissaris-Generaal beweert dat verschillende gewapende groepen tegen elkaar aan het vechten zijn: ISIS, nationale veiligheidsdiensten (leger en politie) en sjiiitische militias.

Er bestaat geen twijfel over het bestaan van gevechten: dit geweld in Bagdad vertaalt zich naar “terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds”

Wat het begrip willekeurig geweld betreft verwijst verzoeker naar rechtspraak van het HvJ en het EHRM. Hoewel het begrip ‘willekeurig geweld’ vervat in artikel 48/4 § 2, c) van de vreemdelingenwet niet overeenkomt met het begrip ‘algemene situatie van geweld, waarvan de intensiteit voldoende is om een risico van schending te creëren van artikel 3 van het EVRM’, is verzoeker van mening dat de criteria ontwikkeld door het EHRM interessant zijn. Volgens verzoeker is er in Bagdad sprake van een algemene willekeurige geweldssituatie die van zulke aard is dat zij een reëel risico op ernstige schade doet ontstaan in hoofde van alle burgers.

Verzoeker herneemt de criteria zoals gehanteerd door verweerder en door het EHRM en past deze toe op de situatie in Bagdad. Hij betoogt in deze:

“A. DE VRAAG NAAR DE GEBRUIKTE OORLOGSMETHODEN EN TACTIEKEN DOOR DE PARTIJEN IN HET CONFLICT DIE VAN AARD ZIJN OM HET RISICO VAN HET AANTAL BURGERSLACHTOFFERS TE DOEN VERHOGEN, OF DIE RECHTSTREEKS GERICHT ZIJN TEGEN DE BURGERS “(DE DOELSTELLINGEN DIE GESTREVEN WORDEN DOOR DE PARTIJEN IN HET CONFLICT, DE AARD VAN DE GEBRUIKTE GEWELD EN DE INTENSITEIT VAN DEZE INCIDENTEN)

In de bestreden beslissing (laatste pagina), verklaart de CGVS zelf dat “de veiligheidssituatie in Bagdad is nog altijd problematisch en ernstig”.

Het is duidelijk dat de partijen die betrokken zijn in het conflict gebruik maken van oorlogsmethoden en tactieken die van aard zijn om het risico te doen verhogen van het aantal burgerslachtoffers.

De website “Iraq Body Count” (waarnaar hieronder wordt verwezen) geeft voor elke dag het aantal doden in de belangrijkste steden van Irak en de middelen die gebruikt werden om hen te doden: “Rockets, gunfire, car bomb, IEDs, etc”.

In Bagdad, vinden er regelmatig terreuraanslagen plaats door zelfmoordterroristen:

1. 13/11/2015: Zelfmoordaanslag in een begrafenisplechtigheid: privé-eigendom, gericht op burgers.

2. 08/11/2015: Zelfmoordaanslag in een drukke markt in Kiara (Bagdad). Het doen ontploffen van een bom in een zeer drukke markt toont duidelijk aan dat burgers een directe doelwit vormen voor de

terroristen. Deze aanval is werd ook vermeld in het laatste rapport van het ISW (Institute for the Study of War): Deze kaart vermeldt dat ISIS een aanslag heeft gepleegd in de wijk van Sadr City.

3. 26/10/2015: 14 mensen komen om in een zelfmoordaanslag.

4. 30/10/2015: 24 mensen komen om in Camp Hurriya ten gevolge van een raketaanval.

5. 05/10/2015: 17 mensen sterven in een autobomaanslag.

6. 03/10/2015: 29 mensen sterven in een zelfmoordaanslag tegen een sjjiitische schrijn: Akte tegen een religieuze plaats die duidelijk is gericht tegen burgers.

7. 21/09/2015: 17 mensen sterven in een autobomaanslag.

8. 17/09/2015: 29 mensen sterven in een zelfmoordaanslag.

Acht zelfmoordaanslagen tegen burgers van Bagdad vonden plaats in slechts twee maanden, deze incidenten kunnen worden beschreven, zoals het CGVS het doet, als intens.

De COI Focus Irak van 06/10/2015 geeft het aantal "ernstige" aanvallen aan per jaar die gepleegd werden in Bagdad.

Aldus, voor 2013, werden 48 aanvallen werden, voor het jaar 2014, 59 aanvallen en voor het jaar 2015, 31 aanvallen¹⁴. Het aantal aanvallen neemt dus af.

Echter, zoals vermeld in het verslag IOC, is de registratie van het aantal aanvallen voor het jaar 2015 beperkt tot de aanvallen die tot en met 3 september 2015 plaatsvonden. Er dient dus erop gewezen te worden dat de cijfers zijn niet te vergelijken, omdat voor de eerste twee jaren (2013 en 2014) het aantal geregistreerde aanslagen betrekking hebben op de aanvallen gepleegd over een periode van 12 maanden, terwijl de registratie van het aanvallen voor het jaar 2015 beperkt is tot de eerste negen maanden van dezelfde jaar.

Daarnaast weergeeft de site "Iraq Body Count" elke dag de aanslagen die gepleegd werden in de belangrijkste steden van Bagdad, over een periode van 18 weken (van 07/07/2015 tot 13/11/2015 in andere woorden 129 dagen).

Voor elk van deze dagen, zonder uitzondering, kan men zien dat een aanval in Bagdad plaatsvond met altijd minstens 3 doden. Er vonden zich dus in Bagdad 129 aanslagen plaats in 129 dagen (zonder dat men hier stilstaan op het feit of deze aanvallen als ernstig of niet kunnen worden beschouwd). Wij vertrekken bovendien vanuit het principe dat wanneer er minstens 3 burgers omkomen, de aanval kan worden beschouwd als "ernstig", aangezien de aanval het leven nam van een burger en dit elke dag gedurende 129 opeenvolgende dagen.

Gezien deze cijfers kunnen we niet concluderen dat er sprake is van een afname van het geweld in Bagdad.

Als we verwijzen naar de recente aanslagen van 13/11/2015 in Parijs en de omvang dat een dergelijke drama heeft genomen in de hele westerse wereld, moet niet de dagelijkse aanslagen in Bagdad minimaliseren.

Het is daarom noodzakelijk om dezelfde gegevens te vergelijken, anders is alle evenredigheidsverhouding zinloos: van 01/01/2013 tot en met 03/09/2013 hebben er 28 aanslagen plaatsgevonden in Bagdad; van 01/01/2014 tot en met 03/09/2014 waren er 33 aanslagen en van 01/01/2015 tot en met 03/09/2015 waren er 31 aanslagen.

Het aantal "ernstige aanvallen" in Bagdad (in de stad en de provincie) is toegenomen in vergelijking met 2013 en is min of meer gelijk aan die van 2014. De bestreden beslissing spreekt vaak van "minder ernstige" aanvallen: nochtans worden alle aanslagen die geregistreerd werden door de COI van 06/10/2015 gekwalificeerd als "zware".

Verweerder begaat dus een kennelijke beoordelingsfout met betrekking tot de redenen voor zijn besluit en motiveert op onvoldoende wijze waarom zij van mening dat er sprake zou zijn van een daling dat een herziening van de positie van het CGVS zou rechtvaardigen.

B. HET VEEL VOORKOMEND KARAKTER OF NIET VAN DERGELIJKE METHODEN OF TACTIEKEN IN HOOFDE VAN DE PARTIJEN IN HET CONFLICT (HET AANTAL INCIDENTEN DIE BETREKKEING HEBBEN TOT HET CONFLICT)

In de bestreden beslissing, stelt het CGVS dat de aanvallen vaker voorkomen in 2015, maar dat het aantal slachtoffers "ver onder" het aantal ligt van namelijk 2013.

Deze verklaring laat toe aan het CGVS om aan te nemen dat voor de Iraakse ontheemden die hun land hebben gevlucht, een terugkeer naar Bagdad geen risico inhoudt van onmenselijke en vernederende behandeling.

Hoewel verzoeker deze bewering niet kan aantonen, verwijst hij naar de bronnen die hij gebruikt heeft in het begin van zijn uiteenzetting. De aanvallen kwamen vaker voor en het risico opdat de burgerbevolking geraakt wordt stijgt op overeenkomstige wijze.

Het CGVS heeft niet aangegeven in de bestreden beslissing, wat hij bedoelt met "ernstig". Op basis van de weergegeven gegevens in het huidig verzoek, kan de omvang van de ernstigheid worden waargenomen.

Een journalistieke bron zei inmiddels dat "Irak kent vandaag een van de grootste golven van geweld in jaren. Volgens een recent VN-rapport, werden minstens 12.282 burgers gedood en 23.126 gewond in 2014 ten gevolge terroristische daden en geweld, waardoor dit het de dodelijkste jaar s sinds het begin van sektarisch geweld in 2006- 2007".

C. DE GELOKALISEERDE- OF VERLENGDE AARD VAN DE GEVECHTEN

Het gehele Iraakse grondgebied is het slachtoffer van de aanvallen.

Bagdad is een stad met een hoge bevolkingsdichtheid, gaande tot 4.637 inwoners per km². Met zoveel inwoners per km², is het duidelijk dat wanneer een bom ontploft, het dramatische gevolgen heeft voor iedereen dat zich bevindt in de directe omgeving.

Gezien de dichtheid van mensen per vierkante kilometer, is het aantal collaterale schade aanzienlijk.

De tabel hieronder geeft weer het aantal burgerdoden ten gevolge van het geweld op het gehele Iraakse grondgebied sinds 2003 (<https://www.iraqbodycount.org/database/>).

- Het jaar 2013 telt 9851 overledenen.
- 2014 is het dodelijkst jaar met 18.236 overledenen.
- Voor 2015 tellen we 12.811 doden in november 2015.

Na de afschaffing van de subsidiaire bescherming voor mensen afkomstig vanuit Bagdad in januari 2012, herstelde het CGVS de subsidiaire bescherming voor Irakezen vanuit Bagdad in december 2013 naar aanleiding van de toename van het geweld in 2013. Het is inderdaad zo dat na een aantal jaren (2009-2012) waar er minder slachtoffers waren (4,000-5,000 overledenen per jaar of minder), het jaar 2013 kende een duidelijke toename van het geweld dat voortgezet werd in 2014.

In de mate waarin 2015 (dat nog niet voltooid is) al meer dodelijke slachtoffers kent dan het gehele jaar van 2013 en overtreft de laatste 6 maanden van 2013, in termen van het aantal slachtoffers dat omgekomen zijn (6639 overledenen over de laatste 6 maanden van 2013, met andere woorden een gemiddelde 1106 slachtoffers per maand – 12.811 zijn omgekomen tot op 15/11/2013 met andere woorden een gemiddelde 1220 slachtoffers per maand) vraagt men zich af hoe het CGVS haar beslissing om de toekenning van subsidiaire bescherming te weigeren kan rechtvaardigen.

Bovendien verklaarde De Heer Alhakim voor Irak, tijdens de vergadering van de VN-Veiligheidsraad van 11/11/2015 in New York, dat: "het belangrijkste probleem waarmee Irak vandaag wordt geconfronteerd is een complex amalgaam van problemen van militaire-, humanitaire-, economische- en veiligheidsorde. Meer dan 3 miljoen Irakezen van alle gemeenschappen blijven ontheemd, omdat hun steden en hun plaats van herkomst worden bezet door de Islamitische Staat van Irak en de Levant (ISIL)".

Vervolgens geeft verzoeker een tabel weer van de evolutie van het aantal burgerdoden in Irak sedert 2003. Verzoeker vervolgt:

"D. HET AANTAL OMGEKOMEN BURGERS, GEWONDEN EN ONTHEEMDEN DOOR DE GEVECHTEN (HET AANTAL BURGERS DIE SLACHTOFFERS ZIJN VAN WILLEKEURIG GEWELD, DE IMPACT VAN HET GEWELD OP HET LEVEN VAN DE BURGERS EN DE MATE BURGERS OM HUN LAND MOETEN VERLATEN OMWILLE VAN HET GEWELD OF, INDIEN VAN TOEPASSING, HUN REGIO VAN HERKOMST)

In de bestreden beslissing stelt het CGVS dat: "Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist".

Het CGVS stelt dan ook dat het geweld in Bagdad vertegenwoordigt honderden doden en gewonden per maand.

Aldus, het geweld in Bagdad heeft gevolgen voor alle burgers. Het is een willekeurig geweld. Alle burgers zijn het slachtoffer van dit willekeurig geweld. Als men de recente internationale pers leest, kan men de omvang van het geweld van de aanvallen realiseren.

- In de maand november 2015

De website Iraq Body Count (IBC) somt elke dag alle slachtoffers in elke grote stad in Irak en dus ook in Bagdad "Iraq Body Count (IBC) records the violent deaths that have resulted from the 2003 military intervention in Iraq. Its detailed public database includes civilian deaths caused by US-led coalition and Iraqi government forces and paramilitary or criminal attacks by others".

Het is belangrijk om deze te hernemen opdat men de beweringen van het CGVS zou kunnen ontkennen:

- 16/11/2015 : 13 ; 15/11/2015 : 7 ; 14/11/2015 : 6 ; 13/11/2015 : 32 ; 12/11/2015 : 7 ; 11/11/2015 : 7 ; 10/11/2015 : 16 ; 01/11/2015 – 09/11/2015 : 75 ; 163 slachtoffers in 15 dagen in Bagdad.

Op 13 november 2015 vond er een ernstig incident plaats in het zuidwesten van Bagdad: "Een zelfmoordterrorist zou zijn explosief in het zuidwesten van Bagdad hebben geactiveerd tijdens een begrafenisceremonie. Volgens de eerste schattingen, zijn er ten minste 18 mensen omgekomen en 41 raakten gewond. De terroristische groep Daesh heet een verklaring uitgezonden op het internet waarin hij beweerde dat deze aanval de Hashid-groep viseerde. Volgens de autoriteiten vond de

zelfmoordaanslag plaats in de moskee Al-Ashara al-Mubashareen tijdens de begrafenis van een sjiitische lid parlementaire vrijwilligers de "Eenheden van de populaire mobilisatie."

Op 8 november 2015: "Ten minste vier personen werden gedood op zondag en 16 anderen werden gewond bij een zelfmoordaanslag in de Iraakse hoofdstad Bagdad. De aanval vond plaats rond het middaguur toen een zelfmoordterrorist zijn explosieve vest deed ontploffen in de buurt van een veiligheidspatrouille in een overvolle markt van Qiyara, wijk die deel uitmaakt van de sjiitische bastion van de wijk Sadr in het oosten van Bagdad.

□ In de maand oktober 2015:

De website vermeldt dat 1.150 burgers werden gedood in Irak in oktober 2015. In Bagdad, werden er 314 personen gedood tussen 01/10/2015 en 31/10/2015.

Laten wij als bijvoorbeeld nemen de aanval van 03/10/2015 tegen een sjiitische schrijn in Bagdad dat de dood heeft veroorzaakt van 29 mensen (zie Iraq Body Count). Het was een dubbele zelfmoordaanslag door kamikazen van de Islamitische Staat: een autobom dat bestuurd werd door een zelfmoordterrorist en de ontploffing van een explosieve jas door een zelfmoordterrorist. De aanval vond plaats rond 17:30 lokale tijd op het plein Adan, een van de belangrijkste toegangspunten tot het sjiitische schrijn van Kazimiya, die veel bezoekers lokt op zaterdag.

Deze aanval komt vlak na de verzending door de staatssecretaris voor Asiel op 03/09/2015, van een brief aan alle Iraakse asielzoekers in de Fedasil centra in België om aan te kondigen dat alle asielaanvragen van mensen uit Bagdad en de omliggende districten werden bevroren.

□ In de maand september 2015:

De website vermeldt dat 1.181 burgers werden gedood in Irak tijdens de maand september 2015. In de stad Bagdad, zijn er 282 personen omgekomen tussen 01/09/2015 en 30/09/2015.

□ In de maand augustus 2015:

De website vermeldt dat 1.535 burgers werden gedood in Irak in augustus 2015. In de stad van Bagdad, zijn er 287 personen omgekomen tussen 01/08/2015 en 30/08/2015.

□ In de maand juli 2015:

De website vermeldt dat ten minste 252 burgers werden gedood in Irak in juli 2015. Voor de stad van Bagdad, werden er ongeveer 252 burgers gedood tussen 07/07/2015 en 30/07/2015.

Uit een zeer leerzame tabel dat een overzicht geeft van het aantal doden in Bagdad tussen 2013 en 2015 blijkt dat de dodelijke aanvallen constant zijn (met uitzondering van een piek van geweld in 2014 zoals te zien is in onderstaande grafiek).

Door te stellen dat "in vergelijking met het hoogpunt van de «Breakingthewalls»-campagne van Al Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager", motiveert het CGVS op onvoldoende wijze zijn beslissing."

Verzoeker geeft vervolgens een tabel weer van het aantal burgerdoden per maand in Irak van 2013 tot 2015. Hij voert aan:

"Er dient erop gewezen te worden te worden dat de minister van Buitenlandse Zaken Didier Reynders in tegenspraak met de staatssecretaris Theo Francken met betrekking tot de veiligheid in Bagdad.

"De Buitenlandse Zaken ontraden ten sterkste om te reizen naar Irak, waaronder de hoofdstad, omdat de veiligheid er niet gegarandeerd kan worden. Ik heb hem er al op gewezen dat we nog steeds de situatie zullen moeten analyseren", aldus Didier Reynders. Hij voegde hieraan toe "Ik vraag aan de diensten, en de zijne, om zich desbetreffende uit te spreken. Hebben wij te maken met een veilige situatie of niet? Ik ben hiervan niet overtuigd."

Men dient ook op te merken dat Canada "iedere reis" naar Irak ontraadt, behalve in Iraakse Koerdistan in het noordoosten. Het Verenigd Koninkrijk en de Verenigde Staten raden alleen de "essentiële reizen" aan en dan nog dient het in sommige gebieden onder gewapende begeleiding te gebeuren. Ten slotte België, dat zijn advies met betrekking tot de reizen niet heeft gewijzigd sinds februari, raadt "formeel" af iedere reis naar Irak onder vermelding van het "risico dat het geweld tot in Bagdad zou uitlopen" (<http://www.lalibre.be/actu/belgique/bagdad-n-est-pas-aussi-sure-que-le-dit-theo-francken-5617ec0735700fb92f913b83>).

Hierbij dient men ook de opmerking van Hans Christof Graf von Sponeck te vermelden, voormalig coördinator van de humanitaire programma van de VN in Irak, die omschreef als "absurd" de verklaring van Washington, door de plaatsvervangend woordvoerder van US State Department Mark Toner, op de verbetering van de situatie in Irak sinds het begin van de Amerikaanse bombardementen. Toen hij desbetreffende ondervraagd werd, voegde hij hieraan toe: "Ik weet niet waar ze het over hebben, omdat alle indicatoren aangeven, zonder de kranten te moeten lezen, maat gewoon door te kijken naar de foto's, dat de vernietiging van de staat gaande is.

Ik zie persoonlijk geen vooruitgang. Wij hebben vandaag een probleem in het noorden van het land waar de relaties tussen de Koerden en Arabieren in Irak niet goed zijn. Er is natuurlijk ook het probleem van Daesh. Zoals we zien, Ramadi, centraal Irak en Mosul zijn nog steeds in hun bezit. Er is ook de

probleem van de verdeeldheid binnen de regering in Bagdad. Dus vraag ik me af over welke vooruitgang ze het hebben?

Het is gewoon een droom. We hopen met heel ons hart om tot die conclusie te komen, maar het is vrij ver van de realiteit op het terrein. (...). Tenzij ze schizofreen zijn, zou ik zeggen dat ze niet echt geloven dat Irak nu beter is in vergelijking met een paar jaar geleden. De verslechtering van de situatie is duidelijk. En als je een bewijs wilt, neem een kijkje naar al die mensen die Irak te verlaten, in het Midden-Oosten, de Middellandse Zee oversteken om naar Griekenland te komen en eindigen in de buurt van de Hongaarse hekwerk. En dan heb je een heel andere conclusie."

Verzoeker vervolgt:

"Overwegende dat verzoeker gedurende zijn interview duidelijk heeft gemaakt dat zijn vrees voor vervolging bestaat omwille de vele ontvoeringen en executies, alsook de aanwezigheid van extreem religieuze milities en terreurgroeperingen;

Dat deze vrees overeenkomt met de beschikbare informatie dat verwerende partij in het administratief dossier voegt;

Dat verzoeker met zijn woorden en emoties duidelijk maakt dat de algemene situatie in Bagdad terreurachtig is ;

Dat omwille deze algemene gewelddadige en oorlogachtige situatie, verzoeker op elk moment, enkele en alleen maar door zijn aanwezigheid, onder een bom kan vallen of de gruwelijkheid van één of meerdere van de vele aanwezige militie kan ondergaan ;

Dat verzoeker het dan ook duidelijk maakt dat de algemene veiligheidssituatie in Bagdad één van de voornamelijk redenen van zijn vlucht uit Irak is;"

Verzoeker geeft, verwijzend naar de Verdragen van Genève van 1949 en de Aanvullende Protocollen van 1977, een algemeen uiteenzetting omtrent het begrip gewapend conflict. Hij toetst dit aan de situatie in Bagdad. Verder voert hij aan:

"Dat verwerende partij erkent, dat de veiligheidssituatie in Bagdad "complex, problematisch en ernstig is" (beslissing, p. 4), en dat, o.a. "het aantal burger die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld" - tegenpartij blijkt dus uitdrukkelijk te erkennen dat er in Bagdad willekeurig geweld plaats vind, wat één van de motieven is tot de erkenning van de subsidiaire bescherming conform de Vreemdelingenwet -, "het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten" ;

Dat verzoeker wenst te benadrukken dat hij niet in staat is te weten van waar tegenpartij haalt dat al die elementen cumulatief onderzoekt zouden moet worden om, ten slotte, een subsidiaire bescherming te kunnen verlenen, en dit des te meer dat verwerende partij zelf, en uitdrukkelijk aanneemt dat het geweld in de provincie Bagdad "plaatsvindt in hoofdzaak onder de vorm van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds (beslissing, p. 4) ;

Dat, ter herinnering, een conflict als intern gewapend conflict word conform artikel 3 gemeen aan de Conventie van Genève van 1949, indien de oorlogshandelingen plaatsvinden tussen het leger en gewapende groeperingen ;

Dat in Irak en in Bagdad zulke oorlogshandelingen plaatsvinden ;

Dat het Iraakes leger en het internationaal coalitie er aanwezig zijn en trotseren, dagelijks, met de vele gewapende milities;

Dat deze oorlogshandelingen duizenden doden veroorzaakt (beslissing p.4, in fine);

Dat verwerende partij zelf herkend dat er in Bagdad maandelijks honderden doden zijn omwille de sektarische gewelden;

Dat, ten gevolge, de reëel risico tot ernstige schade conform artikel 48/4 van de vreemdelingwet in hoofde van verzoeker wegens zijn aanwezigheid in Bagdad niet redelijk betwist kan worden;

Dat het dus onbetwistbaar is dat het willekeurige geweld in Bagdad dermate hoog is dat "er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet" (beslissing p. 4) ;

(...)

Overwegende dat verwerende partij ook erkent dat "het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat" (bestreden beslissing, p. 3);

Dat verwerende partij haar weigeringsbeslissing baseert op informatie over de jaren 2012, 2013 en 2014 (bestreden beslissing p. 4) alhoewel we vandaag eind januari 2016 zijn;

Dat in geen geval deze gegevens als actueel beschouwd kunnen worden;

Dat deze gegevens dan ook verwijderd moeten;

Dat verwerende partij en gebreke blijft haar beslissing op actuele informatie bronnen te staven;”

Verzoeker herhaalt zijn reeds uiteengezette betoog omtrent het begrip gewapend conflict. Hij doet gelden:

“Dat,

- Het minimumniveau van intensiteit van de gewelddadige strijden die in Bagdad plaats vinden moeilijk betwistbaar is aangezien verwerende partij erkent dat er maandelijks honderden doden te tellen zijn en dat het administratief dossier spreekt over 300 doden en 700 slachtoffers per maand,

- De Irakese regime gedwongen is om zijn leger te mobiliseren, zowel in Bagdad als in de rest van het land, om de vele soennitische militieën, de sjiiitische militieën en ISIS te bestrijden,

- Zowel de sjiiitische militieën als ISIS als een “partie au conflit” moet beschouwen worden aangezien deze gewapende groepering uiterst goed georganiseerd zijn, dat ze een welbepaald hiërarchie hebben en dat ze de capaciteiten hebben om gewapende en militaire operaties op lange termijn door te brengen,

Dat conform artikel 3 gemeen aan de Conventies van Geneve van 1949, het conflict in Bagdad, zoals beschreven in het document “COI Focus – Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad” van oktober 2015, een intern gewapend conflict is;

Dat het tegengestelde beweren is een ontkenning van de werkelijkheid;

Dat tegenpartij nochtans concludeert “Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u door uw louter aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c° van de vreemdelingenwet”;

Dat zulke conclusie tegenstrijdig is, zowel met het door verwerende partij meegedeeld informatie in het administratief dossier, en meer bepaald met het document “COI Focus – Irak. De veiligheidssituatie in Bagdad”, als met het hogervermelde analyse gedaan m.b.t. het bestaan van een intern gewapend conflictsituatie in Bagdad en de verklaringen van verzoeker;

Dat de vele en verschillende type aanslagen in Bagdad, de willekeurig doelwitten van de militieën en het leger en het heel groot aantal maandelijks burgerslachtoffers wel degelijk en concreet een risico aantoonen dat verzoeker “een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, §2, c° van de vreemdelingenwet, louter en alleen omwille van zijn aanwezigheid in het Iraakse hoofdstad;

Dat ten gevolge, verwerende partij de subsidiaire bescherming aan verzoekende partij niet kan ontkennen;”

2.1.4. In uiterst ondergeschikte orde vraagt verzoeker om de bestreden beslissing te vernietigen. In dit kader doet hij gelden:

“Overwegende dat, in uiterst ondergeschikte orde, en indien Uw Raad toch tot oordeel mocht komen in de onmogelijkheid te zijn de vluchtelingenstatus of de subsidiaire bescherming status toe te kennen aan verzoeker en zou over meer informatie nodig moeten hebben, dan hoeft de bestreden beslissing vernietigd worden en de zaak terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor een nieuw onderzoek;

Dat inderdaad, er, o.a., benadrukt moet worden dat het CGVS de situatie van de verzoeker niet grondig genoeg heeft onderzocht;

Dat, onafhankelijk van de geloofwaardigheid van het asielrelaas, er duidelijk blijkt uit de beschikbare informatie, dat verzoeker een serieuze risico tot ernstige schade loopt zoals gedefinieerd in artikel 48/4, §2 van de vreemdelingenwet;

Dat verzoekster van mening is dat deze element niet genoeg onderzocht werd door verwerende partij;

Dat dit een schending inhoudt van onderzoek plicht en haar uitdrukkelijke en formele motiveringsplicht;

Dat voor al deze redenen, hoeft, in uiterst ondergeschikte orde, de bestreden beslissing vernietigd worden;”

2.2.1. De uiteenzetting van een rechtsmiddel vereist dat zowel de geschonden rechtsregel of het geschonden rechtsbeginsel wordt aangeduid als de wijze waarop die rechtsregel of dat rechtsbeginsel door de bestreden rechtshandeling werd geschonden.

Verzoeker preciseert niet op welke wijze hij het “algemeen beginsel van voorzichtigheid” geschonden acht. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.2. Verzoeker preciseert evenmin op welke wijze de artikelen 48 en 48/2 van de vreemdelingenwet, dewelke overigens op louter algemene wijze bepalen welke vreemdelingen als vluchteling dan wel als

persoon die in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming kunnen worden erkend, zouden (kunnen) zijn geschonden. De schending van deze artikelen wordt bijgevolg niet dienstig aangevoerd.

2.2.3. Verzoeker duidt daarenboven niet op concrete wijze hoe artikel 4 PR CGVS geschonden zou zijn. Derhalve wordt de schending van deze bepaling niet dienstig aangevoerd.

2.2.4. Artikel 26 PR CGVS bepaalt op welke inlichtingen de commissaris-generaal of één van zijn adjuncten zich kan steunen en aan welke voorwaarden deze inlichtingen dienen te voldoen. Verzoeker werkt geheel niet uit hoe voormelde bepaling door de bestreden beslissing zou zijn geschonden. Hij beroept zich aldus niet dienstig op deze schending.

2.2.5. Evenmin duidt verzoeker welk(e) van de “*algemene rechtsbeginselen en beginsel van behoorlijk bestuur*” hij *in casu* geschonden acht benevens het voorzichtigheids-, redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel. Hij geeft ook niet aan op welke wijze dit zou zijn geschied. Bijgevolg wordt ook deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.6. Verzoeker preciseert voorts niet hoe artikel 7 van het Handvest, dat het recht op eerbiediging van het privéleven en het familie- en gezinsleven behelst, *in casu* zou (kunnen) zijn geschonden. Bijgevolg wordt deze schending niet dienstig aangevoerd.

2.2.7. Verder beargumenteert verzoeker niet *in concreto* hoe artikelen 5, 7, 9, 10, 11 en 14 van het EVRM door de bestreden beslissing zouden (kunnen) zijn geschonden. Hij beperkt zich immers tot een loutere verwijzing naar hun inhoud en werkt niet aan de hand van concrete argumenten uit hoe deze bepalingen geschonden zouden zijn. Derhalve wordt ook de schending van deze artikelen geenszins dienstig aangevoerd.

2.2.8. De feitelijke beoordeling bij het overwegen of een persoon wordt vervolgd in de zin van het Verdrag van Genève is *mutatis mutandis* gelijk aan deze zoals gedaan door het EHRM bij het onderzoek of een persoon een reëel risico loopt om blootgesteld te worden aan een behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Het is daarom aannemelijk dat artikel 3 EVRM een risico op vervolging omwille van één van de gronden omschreven in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève omvat (UNHCR, *Manual on Refugee Protection and the European Convention on Human Rights*, Regional Bureau For Europe, Department of International Protection, april 2003, updating augustus 2006, 3.7).

Artikel 3 EVRM stemt tevens inhoudelijk overeen met artikel 48/4, § 2, b) van de voormelde wet van 15 december 1980 (*cf.* HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>).

Daarnaast biedt artikel 3 EVRM een vergelijkbare bescherming als deze voorzien in artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Beide bepalingen beogen bescherming te bieden wanneer, in uitzonderlijke omstandigheden, de mate van het veralgemeend geweld van een dergelijke intensiteit is dat eenieder die terugkeert naar een bepaalde regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar, een reëel risico loopt op ernstige schade (*cf.* EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226).

De toetsing of verzoeker in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus dan wel de subsidiaire beschermingsstatus maakt integraal deel uit van onderhavig arrest, zodat een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 EVRM niet aan de orde is.

2.2.9. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikelen 57/6, tweede lid en 62 van de vreemdelingenwet en artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt.

Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

2.2.10. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.2.11. Waar verzoeker in het onderhavige verzoekschrift verwijst naar de situatie in Albanië, kan vooreerst niet worden ingezien hoe dit *in casu* dienstig zou kunnen zijn gelet op verzoekers herkomst van Bagdad in Irak.

Evenmin kan, gelet op de inhoud van de bestreden beslissing en op het gegeven dat verzoeker een alleenstaande Iraakse man is, worden ingezien wat verzoeker tracht te bereiken met het betoog dat luidt als volgt:

*“Dat bovendien tegenpartij exact dezelfde motieven inroept in de bestreden beslissing als de degene die ze inroept in de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming status ten aanzien van de echtgenoot van verzoekster;
Dat verzoekster en haar echtgenoot geen enkele tegenstrijdige verklaringen doen en dat, ten gevolge, geloof gehecht moet worden aan hun verklaringen;”*

Tevens blijkt dat verzoeker zich in het verzoekschrift herhaaldelijk aanduidt als “verzoekster”, dit terwijl hij duidelijk van het mannelijk geslacht is.

De Raad merkt op dat verzoeker ongeveer 25 schendingen van rechtsregels of rechtsbeginselen inroept die door verwerende partij zouden zijn begaan, derhalve kan verwacht worden dat hij ook enige zorg aan de inhoud van het verzoekschrift spendeert en zich niet bedient van een amalgaam van elementen uit andere verzoekschriften.

2.2.12. Verzoeker stelt in Bagdad tot 2006 in Al-Hurriyah te hebben gewoond, vervolgens in Al-Jami'a te hebben verbleven en in april 2015 met zijn ouders te zijn teruggekeerd naar Al-Hurriyah. In de soennitische wijk Al-Jami'a verklaart hij te vrezen omwille van zijn levensstijl te worden gevisieerd door soennitische extremisten of willekeurig te worden gearresteerd door het leger. In Al-Hurriyah stelt hij te vrezen te worden gevisieerd door sjiitische milities in het kader van sektarisch geweld.

In de bestreden beslissing wordt in dit kader echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst zijn de redenen die u aangeeft voor uw vertrek uit de wijk Al-Jami'a niet geloofwaardig. U gaf in het gehoor bij het CGVS aan dat u de Al-Jami'a wijk verliet omdat u angst had om gearresteerd te worden door het leger (CGVS, pg. 7, 13, 14 & 15). Daarnaast vreesde u er ook vermoord te worden door soennitische extremisten omwille van uw levensstijl (CGVS, pg. 13, 14 & 15). Op het interview bij Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) vermeldde u echter niets over de problemen in Al-Jami'a. U verwees alleen naar de verbeterde situatie in de Al-Hurriyah wijk als reden voor uw vertrek uit Al-Jami'a. Toen u werd geconfronteerd met het feit dat u niets had vermeld bij DVZ over de problemen in Al-Jami'a gaf u als reden aan dat het interview te kort was (CGVS, pg. 18). Deze uitleg is niet afdoende. Uit uw verklaringen bij het CGVS blijkt immers dat de vrees die u beweerde te koesteren en die de directe aanleiding voor uw vertrek vanuit Al-Jamia naar Al-Hurriyah zou zijn geweest ernstig en acuut was. Aangezien het gaat om een vrees voor arrestatie door het Iraakse leger en een vrees om vermoord te worden door soennitische extremisten omwille van uw beweerde levensstijl, mag er van u rederlijk wijze verwacht worden dat u dergelijke belangrijke elementen spontaan op het interview bij DVZ zou hebben vermeld, quod non. Deze flagrante omissie in uw verklaringen doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.”

Verzoeker tracht de voormelde, frappante omissies in zijn verklaringen bij de DVZ andermaal te vergoelijken door te verwijzen naar de korte duur van het interview aldaar. Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag nochtans worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als de vrees om te worden gearresteerd door het leger en de vrees om gedood te worden door soennitische

extremisten, die de directe aanleiding zouden hebben gevormd voor zijn vertrek uit Al-Jami'a, hierin zou hebben vermeld.

Op basis van de aangehaalde verklaringen en informatie wordt in de bestreden beslissing eveneens terecht vastgesteld:

“Voorts maakte u uw terugkeer naar de Al-Hurriyah wijk weinig aannemelijk. In de context van sektarische spanningen in Bagdad lijkt überhaupt al weinig aannemelijk dat een soennitische familie terugkeert naar een door beruchte sjiiitische milities gecontroleerde wijk, zonder dat hier een dringende of dwingende reden voor zou zijn. (Er dient hierbij te worden herhaald dat uw verklaringen over de reden van uw vertrek uit al-Jami'a niet geloofwaardig blijken te zijn). Dit geldt nog sterker in uw geval aangezien u beweerde dat uw vader eerst een procedure voor een rechtbank moest voeren om een sjiiitische familie uit uw woning in Al-Hurriyah te zetten (een bewering die overigens niet gestaafd wordt met enig bewijs, zoals een vonnis van de rechtbank die zou aantonen dat uw vader wel degelijk een dergelijke procedure inleidde). Een uitzetting zou immers kwaad bloed kunnen zetten in een door sjiiieten gedomineerde wijk. Daarnaast blijken uw verklaringen over de reden van uw terugkeer naar de Al-Hurriyah wijk niet in overeenstemming met objectieve informatie over de situatie in deze wijk. Zo gaf u aan dat de situatie in Al-Hurriyah verbeterd was en dat er soennitische families terugkeerden (CGVS, pg.16). Uit de informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt echter dat er van een verbetering van de situatie in deze wijk weinig sprake lijkt te zijn. De sjiiitische milities zijn nog steeds openlijk aanwezig in de Al-Hurriyah wijk en versterkten zelfs hun aanwezigheid na de opkomst van IS (Landinfo, pg.7 & Finnish Migration Service, pg.3 & 23). Er is ook sprake van illegale check-points in de Al-Hurriyah wijk die het leven voor soennieten moeilijker maken omdat ze zwaarder gecontroleerd worden dan sjiiieten (Finnish Migration Service, pg.16). Daarenboven woedt er een conflict tussen twee sterke sjiiitische milities - Asa'ib Ahl al-Haq en de "peace brigades" - in de Al-Hurriyah wijk (Landinfo, pg.7 & Finnish Migration Service, pg.26). Ook uw andere beweerde reden voor uw terugkeer naar Al-Hurriyah, de mogelijkheid tot een vrijere, minder strikt religieuze levenswijze, wordt tegengesproken door informatie waar het CGVS over beschikt (CGVS, pg.15). Uit die informatie blijkt dat de sjiiitische milities zich gedragen als moraalridders. Hierbij maken ze zich onder meer schuldig aan het overvallen van drankwinkels en het vermoorden van de uitbaters van drankwinkels (Finnish Migration Service, pg.3).”

Verzoeker slaagt er niet in de voormelde motieven te ontcrachten. Hij poneert vooreerst op algemene wijze dat hij nergens in de aangehaalde informatie kan terugvinden in welke mate zijn verklaringen strijdig zijn met de gegeven bronnen. Dit vormt echter een onterechte ontkenning van de voormelde vaststellingen. In tegenstelling met wat hij voorhoudt, vinden deze vaststellingen immers weldegelijk steun in het administratief dossier en meer bepaald in de voormelde verklaringen en informatie (administratief dossier, map 'landeninformatie'). Dat de beslissing om te verhuizen werd genomen door zijn ouders, kan verder hoegenaamd geen afbreuk doen aan de voormelde vaststellingen. Dat verzoeker informatie kon verstrekken over zowel Al-Hurriyah als Al-Jami'a, kan voorts hoogstens aantonen dat hij in beide wijken heeft verbleven. Dit wordt echter nergens betwist. Wat wel betwist wordt, is dat verzoeker in april 2015 vanuit Al-Jami'a zou zijn teruggekeerd naar Al-Hurriyah.

Verzoeker geeft in het onderhavige verzoekschrift verder andermaal aan dat zijn ouders begaan waren met zijn veiligheid en hem daardoor enkele malen voor korte periodes naar het buitenland stuurden. Gezien zijn ouders dermate begaan waren met zijn veiligheid, is het weldegelijk onaannemelijk dat zij verzoeker totaal niet zouden hebben ingelicht wanneer zijn vader concrete bedreigingen ontving. Deze bedreigingen hielden immers ook in hoofde van verzoeker, die samen met zijn ouders in de ouderlijke woning verbleef, een risico in.

In de bestreden beslissing wordt daarenboven met recht vastgesteld dat verzoeker tegenstrijdige verklaringen aflegde over de daders achter de jegens zijn vader geuite bedreigingen. De ene maal verklaarde hij dat het ging om mensen van dezelfde buurt, mensen die vroeger in zijn huis hadden gewoond. De andere maal verklaarde hij uitdrukkelijk dat zijn vader niet bedreigd werd door de vroegere bewoners doch wel door sjiiitische milities. Dit doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn relaas. Verzoeker voert ter weerlegging van het voorgaande geen dienstige argumenten aan.

Waar hij stelt dat hij slechts een vermoeden koesterde over de daders, dient immers te worden opgemerkt dat dit hoegenaamd geen verklaring kan bieden voor het feit dat hij over dit vermoeden tegenstrijdige verklaringen aflegde.

De voormelde vaststellingen volstaan in het kader van het devolutieve karakter van onderhavig beroep om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde vrees in Al-

Jami'a, verhuis naar Al-Hurriyah en asielrelaas. Derhalve kan evenmin geloof worden gehecht aan de overige problemen die zich in dit verband zouden hebben voorgedaan.

De neergelegde documenten kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet *in concreto* worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

Waar uit de in het verzoekschrift geciteerde en in het administratief dossier opgenomen informatie (map 'landeninformatie') blijkt dat de sjiiitische milities zich in Irak bezondigen aan bepaalde misbruiken, kan nog worden opgemerkt dat uit deze informatie niet kan worden afgeleid dat de situatie in verzoekers land en regio van herkomst dermate ernstig zou zijn dat deze voor soennieten op zich het risico met zich zou brengen dat zij aldaar ingevolge hun loutere religieuze aanhorigheid en aanwezigheid zouden worden geïsoleerd of vervolgd. Mede gelet op de hoger vastgestelde ongeloofwaardigheid van verzoekers vermeende vrees in en verhuis uit Al-Jami'a, haalde verzoeker bovendien geen concrete, ernstige en geloofwaardige, aan zijn religie verbonden problemen aan. Bijgevolg toont hij geenszins *in concreto* aan dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst zou dreigen te worden geïsoleerd of vervolgd ingevolge zijn religie.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.2.13. Voor zover verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoeker toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (map 'landeninformatie') omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Waar verzoeker in dit kader betoogt dat noch de COI Focus waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen, noch de *UNHCR position on returns to Iraq* van oktober 2014 opgenomen is in het administratief dossier, dient te worden vastgesteld dat beide stukken weldegelijk in het administratief dossier zijn opgenomen. De COI Focus is in het dossier integraal opgenomen (administratief dossier, map 'landeninformatie'). Bovendien is het niet ernstig van verzoeker om te beweren dat deze informatie niet voorhanden zou zijn aangezien hij later in zijn verzoekschrift meermaals verwijst naar en citeert uit deze informatie en zelfs uitdrukkelijk aangeeft dat deze informatie is opgenomen in het administratief dossier (verzoekschrift, p.32). Wat betreft de *UNHCR position on returns to Iraq* van oktober 2014, dient te worden opgemerkt dat de vindplaats van deze informatie op het internet is opgenomen in de informatie in het administratief dossier (zie p.44 van de voormelde COI Focus). Bijgevolg kon verzoeker hiervan kennis nemen en zijn betoog hierop dienstig baseren. Verzoeker preciseert voor het overige niet op welke wijze artikel 13 EVRM, dat het recht op een daadwerkelijk rechtsmiddel behelst, *in casu* zou zijn geschonden. Bijgevolg wordt de schending van dit artikel niet dienstig aangevoerd.

Verzoeker doet in het onderhavige verzoekschrift meermaals een uiteenzetting omtrent het begrip 'gewapend conflict'. In dit kader beroept hij zich onder meer op de schending van "*artikel 3 gemeen van de Verdragen van Genève, d.d. 12 augustus 1949*", refereert hij herhaald naar de Verdragen van Genève van 1949 en de Aanvullende Protocollen van 1977 en verwijst hij naar rechtspraak van het HvJ. Wat verzoeker met dit betoog tracht te bereiken, kan niet worden ingezien. Verweerder stelt, zoals verzoeker overigens zelf uitdrukkelijk aangeeft in het onderhavige verzoekschrift, het bestaan van een gewapend conflict in Irak immers niet in vraag. Geen van de partijen betwist aldus dat de situatie in Irak

momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (cf. HvJ C-465/07, *Elgafaji v. Staatssecretaris van Justitie*, 2009, <http://curia.europa.eu>, §§ 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, C 285/12, *Diakité / het Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, § 30; EHRM, *NA v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi v. het Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. v. het Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit de informatie zoals toegevoegd aan het administratief dossier (map 'landeninformatie'), die in tegenstelling met wat verzoeker beweert overigens niet slechts dateert van 2012, 2013 en 2014 doch eveneens recentere informatie bevat, blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer telt iets meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. In 2015 (tot en met 3 september 2015) vonden er in Bagdad (stad en provincie) 31 aanslagen plaats in vergelijking met 48 aanslagen in 2013 en 59 aanslagen in 2014. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is veranderd. Er vinden minder gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders plaats, doch wel frequente, vaak minder zware aanslagen. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS en dat er geen aanwijzingen zijn dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 voert in Irak, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiitische milities, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

Dienaangaande blijkt uit de voormelde landeninformatie dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De scholen zijn open (het schoolbezoek blijft stabiel sinds 2006) en er is gezondheidszorg, al staat deze (zwaar) onder druk. Het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod werd in Bagdad verder opgeheven. Tijdens de ramadan bleven de restaurants 's nachts voor het eerst weer open, de verkeerswegen blijven open, de internationale luchthaven is operationeel en de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen is verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven bovendien aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde landeninformatie dat er zich ongeveer een half miljoen binnenlandse vluchtelingen bevinden die voor ongeveer de helft in een gastgezin verblijven. De Bagdadis zelf zijn niet massaal gevlucht. Vanuit België is het aantal personen dat vrijwillig terugkeert naar Bagdad bovendien fors gestegen. Deze vaststelling kan als een indicatie

gezien worden dat de Bagdadis zelf van oordeel zijn dat zij in hun stad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging.

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Ten overvloede kan worden opgemerkt dat het "*Upper Tribunal*" (Immigration and Asylum Chamber) van het Verenigd Koninkrijk op grond van dezelfde feitelijke vaststellingen als deze in voornoemde landeninformatie tot de conclusie komt dat er in de stad Bagdad geen sprake is van een situatie zoals gesteld in artikel 15 sub c) van de richtlijn (*AA (Article 15(c)) Iraq CG*, [2015] UKUT 00544 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber), 1 October 2015, <http://www.refworld.org/docid/561224e24.htm>, punt 118 e.v.).

Daarnaast heeft het EHRM in een recent arrest zijn standpunt bevestigd omtrent de mogelijke schending van artikel 3 EVRM omwille van de veiligheidssituatie in Irak. Het EHRM heeft daarbij gesteld dat, niettegenstaande de veiligheidssituatie in Irak sinds juni 2014 verslechterd is, er geen internationale rapporten zijn die het Hof doen concluderen dat de veiligheidssituatie in Irak dermate ernstig is dat de terugkeer van een persoon een schending van artikel 3 EVRM inhoudt (EHRM, *J.K. and Others v. Sweden*, Application no. 59166/12, van 4 juni 2015, § 53, § 54, § 55).

De door verzoeker aangehaalde informatie en cijfers zijn niet van die aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen. Vooreerst hanteert hij meermaals informatie en cijfers die betrekking hebben op de situatie in de provincie Bagdad (en dus niet op de stad Bagdad waarvan hij afkomstig is) en op de situatie in Irak in het algemeen. Bovendien hebben de gehanteerde informatie en cijfers inzake het aantal burgerslachtoffers niet enkel betrekking op slachtoffers van aanslagen doch tevens op slachtoffers van andere geweldfeiten zoals gerichte ontvoeringen en moorden. Dat zich in (de stad en provincie) Bagdad nog terreuraanslagen en geweldfeiten voordoen en dat daarbij burgerslachtoffers vallen, wordt in het voorgaande hoe dan ook niet betwist. Het in acht nemen van het loutere aantal van de aanslagen, de geweldfeiten en de slachtoffers kan echter niet volstaan bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in het licht van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. In deze dient te worden herhaald dat er daarnaast nog diverse andere, objectieve elementen dienen te worden meegenomen bij deze beoordeling en dat dit hoger ook geschiedde.

De reisadviezen waarnaar verzoeker verwijst kunnen evenmin afbreuk doen aan het voorgaande. Zulke reisadviezen zijn bestemd voor reislustige toeristen, houden rekening met het verhoogd risico dat zulke (Westerse) toeristen lopen en vormen geenszins een leidraad voor het onderzoek naar de gegronde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade in het kader van de subsidiaire beschermingsstatus. Een negatief reisadvies, gericht aan toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een land of die niet van een bepaalde regio in dit land afkomstig zijn, kan niet zonder meer worden doorgetrokken voor personen die wel deze nationaliteit hebben en van deze regio afkomstig zijn.

Verzoeker lijkt het CGVS tot slot nog te verwijten dat niet gemotiveerd wordt waarom het beleid gewijzigd is. Nog daargelaten dat hij zijn beweringen omtrent deze beleidswijziging op generlei wijze staaft, dient echter te worden opgemerkt dat iedere asielaanvraag afzonderlijk en op individuele wijze moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdend met de concrete situatie in het land van herkomst alsook met de individuele elementen zoals aangebracht door de asielzoeker. Bovendien betreft het steeds de beoordeling van de situatie in het land van herkomst zoals deze bestaat op het ogenblik van de beslissing inzake de asielaanvraag.

De appreciatie van de feiten in het licht van de bestaande situatie in het land van herkomst gebeurt in elk stadium van de asielprocedure. Feiten en elementen eigen aan elke concrete asielaanvraag zijn bepalend bij de beoordeling van het dossier. De motiveringsplicht als vormvereiste voor administratieve rechtshandelingen vereist voorts niet dat het CGVS ook de gronden voor zijn motieven of de redenen voor haar beleid (swijziging) moet weergeven. Het CGVS moet enkel motiveren waarom het van oordeel is dat de situatie in Bagdad van aard is om aan verzoeker al dan niet de status van subsidiair beschermde toe te kennen, hetgeen *in casu* gebeurd is. De overwegingen ten grondslag van de

weigering van de subsidiaire beschermingsstatus worden immers duidelijk en op omstandige wijze uiteengezet in de bestreden beslissing.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.2.14. Gelet op het voorgaande ziet de Raad geen redenen om de bestreden beslissing overeenkomstig het bepaalde in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de vreemdelingenwet te vernietigen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS